

SARAJEVO

01.09.2010

PRIMLJENO:			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Radni broj	Broj priloga
01-50-1-15-81/10			

Broj: 08-14- 5771 /10 M.K.
Sarajevo, 16.08.2010.godine

**Bosna i Hercegovina
Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine
Zastupnički dom / Predstavnički dom**

SARAJEVO

PREDMET: Zastupničko pitanje

Veza: Vaš akt broj 01/a-50-1-15-81/10 od 20.07.2010. godine

U vezi zastupničkog pitanja za refundaciju isplaćenih sredstava po osnovu stare devizne štednje koju je Una banka d.d. Bihać isplatila po osnovu rješenja o izvršenju na nekretnine Banke koje je zastupnik Husein Nanić postavio na 81. sjednici Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, dostavljamo Vam Izjašnjenje na tužbu Una banke d.d. Bihać protiv Federacije Bosne i Hercegovine koje smo prosljedili Federalnom pravobranilaštvu.

S poštovanjem,

Prilog: Izjašnjenje

Broj: 08-14- 5321 /10 M.K.
Sarajevo, 16.08.2010.godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
„Federalno pravobranilaštvo-pravobraniteljstvo“

SARAJEVO

PREDMET: Dostava izjašnjenja na tužbu

Veza: Vaš akt broj P-257/10 od 20.07.2010. godine

U vezi vašeg akta , broj i datum gornji, kojim tražite izjašnjenje na tužbu Una banke d.d. Bihać protiv Federacije Bosne i Hercegovine navodimo da Federalno ministarstvo finansija ostaje kod stava iskazanog u svom aktu broj 09-14-4311/07 od 02.03.2010. godine upućenog prema Una banci d.d. Bihać u kome je rečeno da : „prema odredbama Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje ne postoji obaveza isplate predratne devizne štednje od strane banaka“, a Općinski sud u Bihaću je zanemario odredbe citiranog Zakona i odobrio izvršenje na nekretninama Banke. Prema tome , Općinski sud u Bihaću , u vrijeme dok je Zakon o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje već bio na snazi, pravomoćno je legitimisao Banku za izvršenje presude Osnovnog suda u Bihaću broj: P-289/92 od 03.12.1993. godine.

Također, napominjemo da tužitelj tokom izvršnog postupka nije iskoristio sva dozvoljena pravna sredstva u cilju osporavanja Rješenja o izvršenju Općinskog suda u Bihaću I br.3295/04 od 30.09.2004. godine., tako što je propustio da uloži žalbu nadležnom drugostepenom sudu, te je na taj način svojim nečinjenjem prouzrokovao da navedeno rješenje o izvršenju u smislu člana 13. Zakona o izvršnom postupku postane pravosnažno, te je na taj način navedeni sud pravomoćno utvrdio da je tužitelj dužan da izvrši presudu Osnovnog suda u Bihaću P-289/92 od 03.12.1993. godine.

Ujedno, navodimo da je tužitelj, prema imperativnim zakonskim odredbama bio dužan da Rješenje o izvršenju Općinskog suda u Bihaću I br.3295/04 od 30.09.2004. godine izvrši odmah nakon što prigovor na to rješenje bude odbijen ili protekom roka od 8 dana od dana dostavljanja tog rješenja.

U pogledu pozivanja tužitelja na Odluku o prihvatljivosti i meritumu u predmetu Ch/98/375 Komisija za ljudska prava pri Ustavnom sudu BiH od 06.04.2005. godine navodimo da je ona donesena prije nego što je proveden izvršni postupak protiv tužitelja, odnosno da je egzistiranje navedene odluke bilo poznato izvršnom sudu, međutim, i pored te činjenice sud je odlučio da nastavi sa provođenjem izvršnog postupka protiv tužitelja.

Prema tome, nema osnova da sud obaveže Federaciju BiH da izmiri potraživanja koja tužitelj potražuje u tužbi zato što tužitelj nije izvršio navedeno rješenje o izvršenju tokom 2004., 2005. i dijela 2006. godine, dakle prije stupanja na snagu Zakona o izmirenju obaveza po osnovu računa stare devizne štednje.

S poštovanjem,

MINISTAR
Vjekoslav Bevanda

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1-2635/10
Sarajevo, 5.10.2010. godine

01/2-50-1

05-10-255

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 05-10-2010			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-50-1-15-81/10			

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje – dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 134. sjednici održanoj 5.10.2010. godine, utvrdilo je Odgovor na zastupničko pitanje koja je postavio gosp. Husein Nanić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U prilogu dostavljamo Odgovor uz molbu da isti uručite zastupniku.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA**

Broj: 05-50-1-2635/10

Sarajevo, 5.10.2010. godine

Husein Nanić, poslanik u Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine na 81. sjednici Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, održane 14. Srpnja 2010. godine, postavio je slijedeće poslaničko pitanje:

„1. Da li postoji inicijativa i da li su navedena ministarstva izradila i u proceduru upućivali do sad zakon kojim bi se regulisala upotreba etničkih i vjerskih simbola u BiH?”

Na postavljena pitanja, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 134. sjednici održanoj 5. 10. 2010. godine, utvrdio slijedeće:

ODGOVORE

„1. Da li postoji inicijativa i da li su navedena ministarstva izradila i u proceduru upućivali do sad zakon kojim bi se regulisala upotreba etničkih i vjerskih simbola u BiH?”

U okviru postojeće nadležnosti Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine nije nikada bila pokrenuta inicijativa za izradu i upućivanje u proceduru zakona vezanog za upotreba etničkih i vjerskih simbola u Bosni i Hercegovini.

U Bosni i Hercegovini već je utvrđena mogućnost korišćenje i upotrebe:

a) Znakova i simbola nacionalnih manjina

Vezano za nadležnosti iz domena zaštite prava pripadnika nacionalnih manjina u Bosni i Hercegovine ističemo slijedeće:

Zakon o zaštiti prava pripadnika nacionalnih manjina ("Službeni glasnik BiH" broj 12/03) od 01.04. 2003. godine priznaje 17 manjinskih zajednica (Albanci, Crnogorci, Česi, Italijani, Jevreji, Mađari, Makedonci, Njemci, Poljaci, Romi, Rumuni, Rusi, Rusini, Slovaci, Slovenci, Turci i Ukrajinci). Ovaj zakon predstavlja ključni dokument koji uređuje temeljne postavke položaja manjina u Bosni i Hercegovini.

U dijelu II. ovog zakona, pod naslovom „Znakovi i simboli“ u članu 10., stav 1. se izričito navodi „Pripadnici nacionalnih manjina mogu slobodno isticati i nositi znakove i simbole nacionalnih manjina kojoj pripadaju, kao i njihovih organizacija, udruženja i institucija“.

Slične ili iste odredbe postoje i u entitetskim zakonima o zaštiti prava pripadnika nacionalnih manjina (Republike Srpske i Federacije Bosne i Hercegovine).

b) Znakova i simbola crkava i vjerskih zajednica

Postojećim pozitivnim pravnim propisima, a polazeći od međunarodno priznatih načela o slobodi vjeroispovijesti koji su ugrađeni u Ustavu BiH i Zakonu o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosne i Hercegovine iz 2004. godine, potvrđena je puna nezavisnost i samostalnost crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini, svake u svom poredku, kao i obavezu poštovanja ovog načela u međusobnim odnosima i svim oblicima saradnje.

U ovom Zakonu se, također, garantira svakom čovjeku pravo na slobodu savjesti i vjere i upotrebu vjerskih simbola u Bosni i Hercegovini u skladu sa najvišim međunarodnim standardima ljudskih prava sadržanih u međunarodnim deklaracijama i konvencijama o slobodi savjesti i vjere, koje su sastavni dio Ustava i pravnog sistema Bosne i Hercegovine.

U tom kontekstu je tretirano u samom Zakonu i pitanje upotrebe vjerskih simbola u Bosni i Hercegovini. U članu 5., stav 2. se izričito kaže da su (između ostalog) Zabranjena dijela, tačka c. „Javna upotreba službenih simbola, znamenja, atributa i naziva crkava ili vjerske zajednice bez saglasnosti nadležne vlasti crkve ili vjerske zajednice“.

c) Predviđena je zabrana i upotraba fašističkih i neofašističkih simbola obuhvaćenih Zakonom o zabrani rada svih fašističkih i neofašističkih organizacija i upotrebi njihovih simbola u Bosni i Hercegovini, koji se nalazi u parlamentarnoj proceduri

d) Primjena opšte zabrane diskriminacije (faktičke i pravna) i zaštita od diskriminaciji u Zakonu o zabrani diskriminacije („Službeni glasnik BiH“ broj: 59/09.)

U tom smislu je u članu 2. stav 1. i 2. precizno definisano šta se sve smatra pod pojmom „diskriminacije“, kao i članu 3. stav 1. i 2. koji su oblici ispoljavanja diskriminacije (neposredna i posredna). Odredbe o zabrani diskriminacije u ovom Zakonu pominju vjeru i etničku pripadnost, kao jedan od vrlo važnih osnova po kom je zabranjena diskriminacija.

Na osnovu svega gore navednog, mišljenja smo, da nije potrebno pokrenuti inicijativu za izradu i upućivanje u proceduru zakona vezanog za upotreba etničkih i vjerskih simbola u Bosni i Hercegovini.

01-50-1

17-09

BOSNA I HERCEGOVINA
Ministarstvo pravde

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Министарство правде

Broj: 08-07-14-8348/10
Sarajevo, 13.08.2010.godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 17. 8. 2010.			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-50-1	15-81/10		

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA
BOSNE I HERCEGOVINE
PREDSTAVNIČKI DOM

71 000 Sarajevo

Predmet: Odgovor na poslaničko pitanje zastupnika Huseina Nanića, dostavlja se

U prilogu Vam dostavljamo odgovor na poslaničko pitanje koje je na 81. sjednici Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, održane 14.07.2010. godine, postavio zastupnik Husein Nanić.

S poštovanjem.

Dostavljeno:
- Naslovu,
- A/a.

MINISTAR
Bariša Čolak
Bariša Čolak

Broj: 08-07-14-8348/10
Sarajevo, 12.08.2010.godine

Husein Nanić, poslanik u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na 81. sjednici Predstavničkog doma održanoj 14.07.2010. godine, postavio je sljedeće poslaničko pitanje:

"Da li postoji inicijativa i da li su navedena ministarstva izradila i u proceduru upućivala do sada zakon kojim bi se regulisala upotreba etničkih i vjerskih simbola u BiH?"

Na postavljeno pitanje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavlja sljedeći

ODGOVOR

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine shodno odredbama Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09 i 103/09), kojim je propisana nadležnost ministarstava, nije nadležan organ za predlaganje zakona kojim bi se regulisala upotreba etničkih i vjerskih simbola u BiH.